

3. ВІЮТЬ ВІТРИ

Adagio

Ві . ють вітри, ві . ють буйні, аж дерева гнуть . ся;

ой як болить мо . е сердце, а слюзи не ллються.

Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться;
Ой як болить мое серце,
А слези не ллються.

Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тоді і полегша,
Як трошки поплачу.

Не помогут слези щастю —
Серцю легше буде:
Хто щаслив був хоч часочок,
Повік не забуде!

Єсть же люди, що і мої
Завидують долі!
Чи щаслива ж та билина,
Що росте у полі?

Що у полі, що на пісках,
Без роси, на сонці...
Тяжко жити без милого
І в своїй сторонці!

Де ти, мілій, чорнобривий?
Де ти? — озовися!
Як я, бідна, тут гірюю,
Прийди подивися.

До кого ж я пригорнуся
І хто приголубить,
Коли тепер того нема,
Який мене любить?

Полетіла б я до тебе,
Та крилець не маю;
Сожну, чахну я без тебе,
Всякчас умираю.

4. ЗА ГУСТИМИ ЛОЗОНЬКАМИ

Ноты с сайта - www.notarhiv.ru

Весільна

Andante

За гу . сти . ми . ло . зонь . ка .

нар

ми, за гу - сти - ми ло зонь -
 ка ми бі жить
 річ - ка стру . еч - ка ми,
 бі жить річ - ка стру . еч - ка - ми.

За густими лозоньками
Біжить річка струечками.

(Біжить річка струечками;
Плаче дівка слізоньками.

— Не плач, мила, не журися,
Ще я молод, не женився.

Ой як буду женитися,
Прийди, серце, дивитися!

Ой як буду вінчатися,
Прийди, серце, прощатися!

Ой як буду вильце вити,
Прийди, серце, пива пити!

«Щоб не діждав женитися,
Щоб я прийшла дивитися!

Щоб не діждав вінчатися,
Щоб я прийшла прощатися!

Щоб не діждав вильце вити,
Щоб я прийшла пива пити!»